

скърбна игра ся слѣдва до злощастна-та война на Австрія съ Пруссія въ година 1866. Пруссія за да бѣде по-сигурна въ побѣди-тѣ си противъ Австрія бѣше повикала Унгарски-тѣ емигранти; бѣше имъ обѣщала освобожденіе-то отъ Австрія; бѣше направила отъ тяхъ единъ regimentъ, добря въоруженъ, съ цѣль да влезатъ въ отечество-то си и да повдигнатъ революція въ онова време кога-то Пруссія щѣше да нападне на Австрія съ сички-тѣ си сили. Ако и това да не ся збѣдна, по причина че войски-тѣ на Пруссія смазаха, въ една недѣля, военни-тѣ сили на Австрія, безъ да иматъ нужда отъ подиганіе-то на Унгаритѣ, възможността само на една подобна революція бѣше опасно за австрійско-то управление; за това правителство-то, като заключи злощастія за него миръ, постѣпа енергично да задоволи исканія-та на Унгаритѣ и да даде по-голяма свобода на други-тѣ си поданници. Австрійска-та държава ся раздѣли на двѣ части: Унгарія, заедно съ Хърватско и Банатъ, съставиха унгарска-та държава; Австрійско-то Княжество, заедно съ други-тѣ княжества, Чехско-то Царство и Галиція останаха на Австрія. Тѣзи двѣ части на държава-та, ако и да ся управляватъ съвсемъ отдѣлно една отъ друга, сѣ обаче свързани подъ една корона, и съставляватъ срѣщу странство-то една само държава. Този начинъ на управление ся нарича *Дуализмъ*.

Освенъ дуализма, австрійско-то правителство въведе въ държава-та си и една *конституція* по която щеше да ся управлява земя-та, и която щѣше да задоволи желанія-та на австрійски-тѣ поданници. За да си направимъ обаче едно понятіе за тази конституція, добро ще бѣде да я сравнимъ съ други конституції, кои-то съществуватъ въ европейски-тѣ образувани държави.